

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate industrială

Situată extraordinară a cărei reglementare nu putea fi amânată a fost creată de necesitatea transpunerii „Directivei nr.2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29.04.2004 referitoare la respectarea drepturilor de proprietate intelectuală”, în scopul combaterii fenomenului de contrafacere a obiectelor de proprietate industrială și în interesul titularilor drepturilor de proprietate industrială, precum și de respectarea art.53 din Tratatul de Aderarea a României la Uniunea Europeană – Actul privind condițiile de aderare a Republicii Bulgaria și a României și adaptării tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană,

În temeiul art.115 alin.(4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Art.1. – (1) Prezenta ordonanță de urgență reglementează măsurile, procedurile și repararea daunelor în scopul asigurării respectării drepturilor de proprietate industrială.

(2) În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență expresia „drepturi de proprietate industrială” include toate drepturile de proprietate industrială reglementate de legislația națională, comunitară, precum și de tratatele și de convențiile internaționale în domeniu, la care România este parte.

Art.2. – (1) Fără a aduce atingere mijloacelor mai favorabile titularilor de drepturi prevăzute în legislația comunitară sau națională, măsurile, procedurile și repararea daunelor prevăzute în prezenta ordonanță de urgență, se aplică pentru orice fapte de încălcare a unui drept de proprietate industrială, aşa cum sunt prevăzute prin legislația comunitară și/sau națională.

(2) Prezenta ordonanță de urgență nu afectează obligațiile decurgând din convențiile, tratatele și acordurile la care România este parte și, în special, cele decurgând din Acordul TRIPS, inclusiv cele referitoare la procedurile penale și sancțiunile aplicabile.

(3) De asemenea, nu sunt afectate dispozițiile de drept comun și nici dispozițiile legilor speciale referitoare la procedurile penale sau sancțiunile aplicabile în caz de încălcare a drepturilor de proprietate industrială protejate.

CAPITOLUL II

MĂSURI, PROCEDURI, REPARAREA DAUNELOR

Art.3. – (1) Măsurile, procedurile și repararea daunelor, reglementate prin legile de proprietate industrială vor fi aplicate, de către instanțele judecătoarești competente.

(2) Măsurile, procedurile și repararea daunelor trebuie să fie efective, proportionale cu drepturile încălcate, descurajatoare și să fie aplicate astfel încât să se evite crearea de obstacole în calea comerțului legitim și, totodată, să ofere protecție împotriva folosirii abuzive a acestora.

Art.4. – Au calitatea de a cere aplicarea măsurilor, procedurilor și repararea daunelor următoarele persoane:

- a) titularii drepturilor de proprietate industrială, potrivit dispozițiilor legislației aplicabile;
- b) orice persoană autorizată să utilizeze drepturile de proprietate industrială, în special, beneficiarii de licențe.

CAPITOLUL III

PROBE ȘI MĂSURI DE CONSERVARE A ACESTORA

Art.5. – (1) La solicitarea unei părți, care a prezentat elemente de probă, în mod rezonabil, accesibile și suficiente în susținerea afirmațiilor sale și dacă aceste elemente se află sub controlul părții adverse, instanța judecătoarească competentă poate să ordone ca aceste elemente de probă să fie produse de către partea adversă, sub rezerva asigurării protecției informațiilor confidențiale.

(2) În cazul încălcărilor drepturilor de proprietate industrială protejate, săvârșite la scară comercială, instanțele judecătorești competente pot, la cererea unei părți, să ordone comunicarea documentelor bancare, financiare, sau comerciale, care se găsesc sub controlul părții adverse, sub rezerva ca protecția informațiilor confidențiale să fie asigurată.

Art.6. – (1) Înainte de judecarea fondului cauzei, având ca obiect un drept de proprietate industrială protejat, instanța judecătorească competentă, poate, la cererea unei părți care a prezentat elemente de probă, în mod rezonabil accesibile, în susținerea afirmațiilor sale din care rezultă că o încălcare a avut loc, ori că această încălcare este iminentă, să ordone măsuri provizorii, rapide și eficiente pentru conservarea elementelor de probă pertinente cauzei, sub condiția ca protecția informațiilor confidențiale să fie asigurată.

(2) Măsurile prevăzute la alin.(1) pot include descrierea detaliată cu sau fără prelevarea de eșantioane, sechestrul mărfurilor litigioase, și după caz, a materialelor și instrumentelor utilizate pentru a produce și/sau distribui aceste mărfuri, cât și documentele în legătură cu acestea.

(3) Măsurile de conservare a probelor sunt dispuse de către instanțele judecătorești competente, prin ordonanță președințială, chiar fără ca cealaltă parte să fie citată, când orice întârziere este susceptibilă să cauzeze un prejudiciu ireparabil titularului dreptului sau când există un risc de distrugere a elementelor de probă, care poate fi dovedit.

(4) În cazurile în care ordonanța a fost dată fără citare, părților în cauză le vor fi comunicate aceste măsuri de îndată.

(5) În termen de 5 zile de comunicarea măsurilor de conservare a probelor părțile în cauză pot ataca măsurile dispuse. Judecarea se face de urgență, cu citarea părților, făcându-se aplicarea dispozițiilor Codului de procedură civilă referitoare la procedurile speciale.

Art.7. –(1) Încuviințarea măsurilor de conservare a probelor va fi făcută de către instanța judecătorească competentă sub condiția constituirii de către reclamant a unei garanții adecvate stabilită de instanță și destinată să acopere un eventual prejudiciu suferit de pârât, în cazurile prevăzute la alin.(3).

(2) Dacă reclamantul nu a formulat o acțiune în justiție, în scopul de a obține o decizie pe fondul cauzei, pârâtul poate cere instanței judecătorești competente, într-un termen care să nu depășească 20 de zile lucrătoare sau 31 de zile calendaristice, dacă acesta din urmă este mai lung, anularea măsurilor de conservare a probelor inclusiv daunele interese suferite de pârât cu ocazia măsurilor ordonate.

(3) În cazul în care măsurile de conservare a probelor sunt anulate sau încetează să mai fie aplicabile din orice motive de acțiune sau omisiune a reclamantului ori în cazul în care ulterior încuviințării măsurii de către instanța judecătorească s-a constatat că nu a avut loc o încălcare sau o amenințare cu încălcarea unui drept de proprietate industrială protejat, instanța judecătorească este competentă să ordone reclamantului, la cererea pârâtului, să

acorde acestuia din urmă o despăgubire corespunzătoare prejudiciului cauzat urmare măsurilor ordonate.

(4) În cursul desfășurării judecății procesului instanța de judecată poate să dispună măsuri privind protecția identității martorilor, în condițiile legii.

CAPITOLUL IV **DREPTUL DE INFORMARE**

Art.8. – (1) În cadrul unei acțiuni în justiție având ca obiect încălcarea unui drept de proprietate industrială și ca urmare a unei cereri a reclamantului, justificată și proporțională în raport cu cauza, instanța judecătorească competentă poate să ordone ca informații, privind originea și rețelele de distribuție a mărfurilor sau serviciilor care aduc atingere unui drept de proprietate industrială protejat, să fie furnizate de către persoana care a încălcat un drept protejat sau de către orice altă persoană care:

- a) deține în scop comercial mărfuri contrafăcute;
- b) utilizează în scop comercial servicii contrafăcute;
- b) a fost găsită în timp ce utiliza servicii contrafăcute la scară comercială;
- c) furnizează, în scop comercial, servicii utilizate în activități de contrafacere; sau
- d) a fost semnalată, de către o persoană prevăzută la lit.a), b) sau c), ca intervenind în producerea, fabricarea sau distribuirea mărfurilor sau în furnizarea serviciilor.

(2) Informațiile prevăzute la alin.(1) trebuie să cuprindă, după caz:

- a) numele și adresele producătorilor, fabricanților, distributorilor, furnizorilor și ale celorlalți deținători anteriori de mărfuri sau servicii, cât și ale angrosiștilor destinatari și ale vânzătorilor de marfă cu amănuntul;

b) informații privind cantitățile produse, fabricate, livrate, primite sau comandate, cât și prețul obținut pentru mărfurile sau serviciile respective.

(3) Prevederile alin.(1) și (2) se aplică fără a aduce atingere altor dispoziții legale în baza căroră:

- a) se acordă titularului dreptul de a primi o informație mai extinsă;
- b) este reglementată utilizarea în materie civilă sau penală a informațiilor comunicate potrivit dispozițiilor prezentului articol;
- c) este reglementată responsabilitatea pentru abuz privind dreptul la informație;
- d) se dă posibilitatea de a refuza să furnizeze informații care ar constrângă o persoană prevăzută la alin.(1) să admită propria participare sau o participare a rudelor apropiate la o încălcare a unui drept de proprietate industrială protejat; sau
- e) este reglementată protecția confidențialității surselor informației sau prelucrarea datelor cu caracter personal.

CAPITOLUL V

MĂSURI PROVIZORII ȘI DE ASIGURARE

Art.9. - (1) Instanța judecătorească competentă poate, la cererea reclamantului, să ordene măsuri provizorii împotriva persoanei care se presupune că a încălcat un drept de proprietate industrială protejat în scopul de a preveni orice încălcare iminentă cu privire la acest drept, respectiv:

- a) să interzică cu titlu provizoriu ca încălcarea presupusă să mai continue; sau
- b) să constituie o garanție destinată să asigure despăgubirea titularului dreptului protejat.

(2) Măsurile provizorii prevăzute la alin.(1) pot fi ordonate și împotriva unui intermediar ale cărui servicii sunt utilizate de către un terț în scop de încălcare a unui drept de proprietate industrială protejat.

(3) La cererea reclamantului, instanțele judecătorești competente pot să ordene sechestrul mărfurilor bănuite că ar aduce atingere unui drept de proprietate industrială protejat pentru a împiedica introducerea lor sau circulația lor în circuitele comerciale.

(4) În cazul unei încălcări săvârșite în activități comerciale, instanța judecătorească competentă poate să ordene, dacă partea vătămată dovedește că există circumstanțe care ar putea face imposibilă recuperarea daunelor interese, sechestrul bunurilor mobiliare și imobiliare ale persoanei care se presupune că a încălcat un drept de proprietate industrială protejat, inclusiv blocarea conturilor bancare și a altor bunuri. În același scop, se poate ordona comunicarea documentelor bancare, financiare sau comerciale, ori accesul la informații pertinente cauzei.

(5) Instanța judecătorească competentă poate cere reclamantului, în cadrul măsurilor prevăzute la alin.(1) – (4), să furnizeze orice element de probă accesibil, în scopul de a-și forma cu suficientă certitudine convingerea că acesta este titularul dreptului și că acest drept i-a fost încălcat, ori o astfel de încălcare este iminentă.

Art.10. – (1) Măsurile provizorii prevăzute la art.9 alin.(1) – (4) pot fi dispuse, prin ordonanță președințială, chiar fără ca cealaltă parte să fie audiată, când orice întârziere este susceptibilă să creeze un prejudiciu ireparabil titularului dreptului. În acest caz, măsurile dispuse vor fi comunicate părților în cauză de îndată.

(2) Dispozițiile art.6 alin.(5) și art.7 alin.(1) – (4) sunt aplicabile și în cazul situației prevăzută la alin.(1).

Art.11 –(1) Pe lângă daunele interese ce pot fi obținute de către titularul al cărui drept de proprietate industrială protejat i-a fost încălcăt, instanța judecătorească competentă poate să ordone, la cererea reclamantului, în privința mărfurilor despre care se constată că aduc atingere dreptului de proprietate industrială protejat și, după caz, în privind materialelor și instrumentelor care au servit, în principal, la crearea sau fabricarea mărfurilor următoarele măsuri:

- a) retragerea din rețelele circuitelor comerciale;
- b) scoaterea definitivă din circuitele comerciale; sau
- c) distrugerea.

(2) Instanța judecătorească competentă va ordona cu privire la măsurile prevăzute la alin.(1) ca acestea să fie puse în aplicare pe cheltuiala persoanei care a încălcăt un drept de proprietate industrială protejat, afară de situația în care există motive speciale care să împiedice acest fapt.

(3) În examinarea cererii privind instituirea măsurilor corective prevăzute la alin.(1) instanța judecătorească competentă va ține seama de proporționalitatea dintre gravitatea faptei și măsurile corective ce vor fi ordonate, cât și de interesele terților.

CAPITOLUL VI

INTERZICERI

Art.12. – (1) Când printr-o hotărâre judecătorească s-a constatat o încălcare a unui drept de proprietate industrială protejat, instanța judecătorească competentă va putea să interzică, printr-o ordonanță președințială, persoanei care a încălcăt acest drept, continuarea faptelor sale de încălcare.

(2) Nerespectarea măsurii interzicerii prevăzută la alin.(1) este considerată o nouă încălcare a dreptului de proprietate industrială în cauză, iar împotriva acestei încălcări poate dispune una dintre măsurile potrivit art.11.

CAPITOLUL VII

DESPĂGUBIRI ȘI CHELTUIELI DE JUDECATĂ

Art.13. – (1) La cererea persoanei care a încălcăt un drept de proprietate industrială și care este pasibilă de a fi obligată la una din măsurile sau interzicerile prevăzute la art.11 și 12, instanța judecătorească poate să ordone acestei persoane plata, către partea vătămată, a unei despăgubiri în locul aplicării măsurii respective.

(2) Instanța va proceda potrivit prevederilor alin.(1) dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- a) persoana a actionat fără intenție și din imprudență;
- b) executarea măsurilor ce ar trebui ordonate ar cauza pentru acea persoană un prejudiciu disproportional în raport cu fapta săvârșită;
- c) plata unei despăgubiri prevăzută la alin.(1) este, în mod rezonabil satisfăcătoare.

Art.14. – (1) La cererea părții vătămate, instanța judecătorească competentă va ordona persoanei care cu intenție a desfășurat o activitate de contrafacere, să plătească titularului dreptului încălcăt daune interese corespunzătoare prejudiciului pe care acesta l-a suferit, în mod real, urmare încălcării săvârșite.

(2) La stabilirea daunelor interese instanța judecătorească va lua în considerare:

a) toate aspectele corespunzătoare, cum ar fi consecințele economice negative, în special, pierderea câștigului suferită de partea vătămată, beneficiile realizate în mod injust de către persoana care a încălcăt un drept de proprietate industrială protejat și, după caz, elemente, altele decât factorii economici, cum ar fi prejudiciul moral cauzat titularului dreptului încălcăt; sau

b) cu titlu de alternativă, atunci când este cazul, fixarea unei sume forfetare pentru daunele interese, pe baza unor elemente cum ar fi, cel puțin suma redevanțelor sau valoarea drepturilor care ar fi fost datorate, dacă persoana care a încălcăt un drept de proprietate industrială protejat ar fi cerut autorizația de a utiliza dreptul de proprietate în cauză.

(3) Când persoana care a încălcăt un drept de proprietate industrială protejat a desfășurat o activitate de contrafacere, cu intenție, instanța judecătorească competentă poate să ordone acoperirea beneficiilor sau plata daunelor interese susceptibile a fi prestabile.

Art.15. – Cheltuielile de judecată stabilite de instanța de judecată, în mod rezonabil și proporțional cu cauza respectivă, și care au fost efectuate de către partea care a câștigat procesul, vor fi suportate, de regulă generală de către partea care a pierdut procesul.

CAPITOLUL VIII

MĂSURI DE PUBLICITATE

Art.16. – (1) În cadrul acțiunilor în justiție introduse pentru încălcarea unui drept de proprietate industrială protejat, instanța judecătorească competentă poate să ordone, la cererea reclamantului, și pe cheltuiala persoanei care a încălcăt dreptul protejat, măsuri corespunzătoare în scopul difuzării informației privind hotărârea judecătorească, inclusiv afișarea acesteia, cât și publicarea integrală sau parțială a hotărârii.

(2) Instanța judecătorească competentă va putea ordona și măsuri suplimentare de publicitate corespunzătoare împrejurărilor speciale, inclusiv o publicitate de mare amploare.

CAPITOLUL IX

DISPOZIȚII FINALE

Art.17. – Fără a se aduce atingere dispozițiilor din prezenta lege privind măsurile, procedurile și reparațiile de natură civilă și administrativă, sunt aplicabile și celealte sancțiuni civile și penale stabilite de dreptul comun și legile speciale de proprietate industrială.

Art.18. – (1) În scopul sprijinirii acțiunilor de respectare a drepturilor de proprietate industrială, asociațiile sau organizațiile de întreprinzători ori profesioniști, pot elabora coduri de conduită la nivel comunitar, în special, preconizând utilizarea pe discuri optice a unui cod permîțând identificarea originii fabricării.

(2) Codurile de conduită elaborate potrivit alin.(1), cât și evaluările eventuale referitoare la aplicarea acestora, vor fi transmise Comisiei de proiecte de coduri de conduită la nivel național sau comunitar.

Art.19. – Autoritățile prevăzute la art.20 informează de îndată Comisia Europeană cu privire la măsurile legislative sau administrative în scopul transpunerii directivei menționate la art.21, precum și cu privire la orice act normativ național adoptat în domeniul acestei directive și transmit Comisiei Europene, până cel târziu la data de 29 aprilie 2009, un raport privind implementarea măsurilor de transpunere a directivei.

Art.20 – În scopul îndeplinirii obligațiilor decurgând din art.19, precum și în scopul cooperării, în special, pentru schimbul de informații între România și Comisia Europeană se desemnează în calitate de corespondent național, însărcinat cu toate problemele referitoare la punerea în aplicare a Directivei, Ministerul Justiției.

Art.21. - Prezenta Ordonanță de urgență transpune Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29.04.2004, referitoare la respectarea drepturilor de proprietate intelectuală, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 157/30.04.2004.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Şeful Cancelariei Primului-Ministrului

Aleodor-Marian Frâncu

Directorul General
al Oficiului de Stat
pentru Invenții și Mărci
Gabor Varga

București, 14 iulie 2005
Nr. 400